

Říše tisíce let.

Jako báje vznáší se to v myšlenkách mnohých lidí, kteří o tomto zaslíbení vědí, avšak nepochopené, bez formy, poněvadž si o tom nikdo neumí udělat správnou představu!

Říše tisíce let! Stále znovu pokoušejí se ti, kteří chtějí vědět, podat vysvětlení o způsobu uskutečnění této velké doby míru a radosti, které v ní mají nastat. Avšak ještě nikdy se nepodařilo přiblížit se k Pravdě! Všichni šli falešně, protože pozemským lidem udělili při tom příliš velkou roli, jak je tomu ve všem, co lidé zamýšlí. Mimo to nechali platit dosavadní pojmy, stavěli na nich, a proto musela být každá tato stavba již předem považována za nesprávnou, lhostejno, jak byla vytvořena.

A pak, člověk při tom zapomněl na hlavní věc! Nepočítal s rovněž zaslíbenou podmínkou, že **před** tisíciletou říší míru se má v soudu **všechno** stát **novým**! To je nutný základ nové říše. Na dosavadní půdě nemůže povstat! **Všechno** staré se má předtím stát novým!

To však neznamena, že staré má být svěže posíleno ve stejné, dosavadní formě, nýbrž označení „nové“ požaduje změnu, přeměnu starého!

To při svém hloubání člověk zapomněl uvážit, a proto nikdy nedošel dál ve svých představách.

Následujte mne v duchu, abyste se naučili chápat; neboť splnění zaslíbení nastává!

To, co se v soudu musí nejvíce napřed změnit, je člověk sám, neboť on jediný vnesl zmatek do pozdějšího stvoření. Od něj, z jeho falešného chtění, vzešlo zlo do světa.

Původní krása, čistota a zdraví, které jsou vždy následkem zachvívání se v prazákonech stvoření, byly falešným chtěním tohoto lidstva pozvolna znetvořeny a pokřiveny. Tak mohly se v nezadržitelném vývoji formovat ještě jen karikatury, místo zdravého zrání vstříc dokonalosti!

Představte si hrnčáře, sedícího u svého hrnčářského kruhu, s hlinou před sebou, která se dá vytáčet ve své poddajnosti do jakékoliv formy. Hrnčářský kruh však není poháněn hrnčářem samotným, nýbrž hnacím řemenem, kterému zase síla stroje nedovolí se zastavit.

Tlakem prstu formuje se nyní hlína v trvalém otáčení, které vykonává hrnčářský kruh, na němž je hlína položena. **Jak** prst tlačí, **tak** vzniká forma, která může být pěkná, nepěkná nebo ošklivá.

Stejným způsobem působí také lidský duch v tomto světě, v pozdějším stvoření. Provádí vedení skrze své chtění, tedy tlak, jakožto duch na všechno bytostné, které formuje jemnohmotnost a také hrubohmotnost. Bytostné je pro ducha prstem, který provádí tlak podle jeho chtění. Hlína je jemnohmotnost a hrubohmotnost, avšak pohyb, který běží nezávisle od lidského ducha, jsou samočinné pohyby prazákonů stvoření, podobné proudům, které nezadržitelně ženou vstříc vývoji všechno to, co člověk ve svém chtění formuje.

Tak je chtění lidského ducha plně zodpovědné za všechno,

co se v pozdějším stvoření vyvíjí; neboť **on** provádí jako duch tlak, který určuje druh forem. Nemůže chtít nic, aniž by současně neformoval! Lhostejno, co to je! Tím se nemůže nikdy vyhnout také této odpovědnosti za všechno jím zformované; neboť jeho chtění je příčinou všeho stávajícího v tomto pozdějším stvoření! Jeho chtění, myšlení a jeho konání! Všechno přijímá formu v hnacím soukolí tohoto světa. Že to člověk nevěděl nebo také nechtěl vědět, spočívá jen na něm a je jeho vinou. Jeho nevědomost účinek nezmění.

Tak bránil skrze své falešné chtění, svou svéhlavost a domýšlivost nejen každému opravdovému rozkvětu, ale i zkazil pozdější stvoření a působil místo k požehnání jen ke škodě!

Napomínání proroků, později i Syna Božího samotného, nestačila k jeho obrácení, aby šel správnou cestou! **Nechtěl**, a živil stále více svou domýšlivost pána světa, v čemž byl již skryt zárodek jeho nutného zániku, který s domýšlivostí rostl, připravoval katastrofy, které se nyní musí uvolnit podle pravěčných zákonů ve stvoření, jež člověk opomenul poznat, poněvadž mu v tom bránila jeho panovačná domýšlivost.

Nadcházející hrůzy mají příčinu jedině ve zkřivení Božích prazákonů následkem falešného chtění těchto lidských duchů v pozdějším stvoření! Neboť toto falešné chtění vedlo do zmatku všechny samočinně se projevující proudy sil. Avšak jejich běh nemůže být beztrestně změněn, protože zauzlen a zamotán se pak v určitý čas **násilně** uvolní. Uvolnění a rozuzlení projeví se pak v účincích, které nazýváme katastrofami. Lhostejno, zda je to ve věcech státu, v rodinách, u jednotlivců, celých národů nebo v přírodních silách.

Tím zhroutí se všechno falešné v sobě, soudíc se silou, která v proudech spočívá a která byla lidskou domýšlivostí špatně řízena, jinak, než Bůh chtěl; neboť tyto proudy mohou přinášet **jen** požehnání tehdy, pokud jdou **tou** cestou, která jim byla určena prázákem, tedy stanovená Stvořitelem. Nijak jinak.

Proto mohl být konec také předvídan již před tisíciletími, poněvadž při falešně chtěném stanovisku lidí vůbec nemůže přijít něco jiného, protože konečný účinek jakéhokoliv dění vždy zůstává přísně vázán na prázáky.

Na výstrahy lidé nikdy neslyšeli a nyní stojí v **tom** zhroucení, které přirozeně a zákonitě přichází. Na tomto místě přirozeného vývoje **dnes** stojíme.

Protože lidští duchové projeví úplnou neschopnost poznat svůj úkol v tomto stvoření, protože projeví, že ho nechtějí splnit skrze odmítnutí a falešný výklad všech výstrah povolaných a proroků, dokonce i samotného Syna Božího, a zpečetili své nepřátelství ukřižováním, zasahuje nyní Bůh **násilím**.

Proto říše tisíce let!

Pouze **násilím** může být pozdějšímu stvoření ještě pomoheno, jakož i lidstvu, které dokázalo, že svým svobodným chtěním se nikdy nepřimělo jít správnou cestou, kterou ve stvoření jít musí, aby v tom bylo takové, jak chtěl Bůh, a působilo také blahodárně jako **takový** tvor, kterým jako duchovní skutečně má být.

Z tohoto důvodu bude lidstvo nyní v soudu **zbaveno**, **vyděděno** z dosavadního práva, aby vedoucí a formující **lidská vůle**

ovládala toto pozdější stvoření! Vyděděno na tisíc let, aby konečně mohl nastat mír a úsilí ke Světlu podle prazákonů ve stvoření, vůči kterým stál člověk doposud nepřátelsky.

Možnost a záruka dlouho vytoužené říše míru sama tedy dává vydědění všech dosavadních práv lidstva v pozdějším stvoření! **Tak** stojí člověk před svým Bohem! **Za to** musí se nyní zodpovídat. **To** je smysl a nutnost tisícileté říše Boží zde na zemi. Smutná pravda, která nemůže být pro toto lidstvo více zahanbující!

Místo toho je hrdé na toto zaslíbení ve svém nezřízeném velikášství! Toto vydědění je přivozeno nejprostším způsobem tím, že je do tohoto pozdějšího stvoření postavena vůle, Bohem k tomu poslaná, která stojí **výše** než veškeré lidské chtění! Tato skutečnost sama postačí, aby všechna práva lidstva ve stvoření přirozeně a zákonitě spoutala! Tak byla to **Boží** vůle sama v mase a krvi seslaná, proti které se veškeré lidské chtění nemůže účinně postavit, která jediné skrze své bytí zůstává vládnoucí a vedoucí ve stvoření, protože se podle prazákonů stvoření všechno **musí** řídit podle ní, poněvadž to skrze ni mohlo kdysi teprve povstat a je a zůstává od ní odvislé.

Boží vůle sama je tedy během soudu mezi těmito pozemskými lidmi, soud samočinně vyvolává k rychlému uvolnění a vede sama také pak novou výstavbu, jaká má být k požehnání všech tvorů celého stvoření, aby se na tom lidstvo učilo v prožití!

Tak bude říše tisíce let **školou pro lidstvo**, ve které se má naučit, **jak** má stát, myslet a konat v tomto pozdějším stvoření, aby svůj příslušný úkol také správně naplnilo a tím bylo samo šťastné!

Na tisíc let je za tímto účelem lidská vůle jako vládnoucí v pozdějším stvoření podvázána, poté co v soudu bude zničeno vše, co falešně zasela a falešně vedla!

Během těchto tisíce let povládně jedině Boží vůle, které se každý lidský duch musí podřídít, jakmile mohl přestát soud!

Tisíc let však nezůstane Boží vůle sama zde na zemi v mase a krvi, nýbrž odejde pak po provedené výstavbě vzhůru do hradu Grálu. Na jejím místě bude však během těchto tisíce let vládnout Nositel její vůle, který s ní bude přímo spojen. Je to vždy prastvořený, čistě duchovní, který již svým druhem, věděním a mocí dalece převyšuje lidské duchy tohoto pozdějšího stvoření, kteří všichni patří jen k vyvinutým. Je vždy rytířem svatého Grálu z hradu, kde je předtím připraven, aby byl Nositелеm Meče Imanuele, Boží vůle.

Bude vždy nazýván Nositелеm meče, protože ve svém úkolu splňuje Slovo Imanuele, to Slovo, které je duchovně označeno jako meč. Povládně pak na zemi ve jménu svého Pána. A každý nový vládce na zemi během tisícileté říše bude vždy jen prastvořený, který je vyslán z Grálu. Nijak jinak. V tom spočívá záruka, že tento čas, Bohem určený, zůstane vždy takový, jakým má být podle Boží vůle.

Po uplynutí těchto tisíce let nebude vyslán žádný nový prastvořený, a tím bude pak lidstvu opět vráceno právo vůdcovství v pozdějším stvoření. Musí se v tomto čase naučit zcela přesně se řídit podle prazákonů stvoření, aby v pozdějším stvoření, k němuž patří a patřit zůstane, konečně působilo **blahodárně** a samo v něm nalezlo své pravé štěstí.

Dojde-li pak ještě jednou k selhání jako doposud, tak musí lidstvo počítat s úplným zničením!

Taková je říše tisíce let a její účel! Lidstvo si ji ve své domýšlivosti a fantazii o vlastní důležitosti představovalo zcela jinak. Avšak bude se učit a musí prožít, jaká skutečně je!

Také v tom spočívá jen **milost** Boží ku pomoci těm, kteří jsou skutečně čistého chtění! Jinak by byli ztraceni se zavrženými! Protože po tomto soudu nemůže již více existovat nikdo, kdo se správně nezachvívá v prazákonech stvoření, tedy kdo nežije podle vůle Boží!